

Číslo jednací: KUUK/016122/2025
UID: kuukes97fe3342

Výroční zpráva o činnosti orgánů Ústeckého kraje podle § 18 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, za rok 2024

Výroční zpráva o činnosti orgánů Ústeckého kraje je zpracována na základě povinnosti vyplývající z ustanovení § 18 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „InfZ“), a to za rok 2024.

1. Počet podaných žádostí o informace a počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti (§ 18 odst. 1 písm. a) InfZ)

- a) Počet podaných žádostí o informace: 145.
- b) Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti (i částečné): 26.

2. Počet podaných odvolání proti rozhodnutí (§ 18 odst. 1 písm. b) InfZ)

Počet podaných odvolání proti rozhodnutí: 8.

3. Opis podstatných částí každého rozsudku soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace a přehled všech výdajů, které povinný subjekt vynaložil v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle tohoto zákona, a to včetně nákladů na své vlastní zaměstnance a nákladů na právní zastoupení (§ 18 odst. 1 písm. c) InfZ)

- a) Počet rozsudků soudu: 3.
- b) Rozsudky soudu (viz přílohy):
 - I. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.02.2024, č. j. 10 As 256/2022-40
 - II. Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11.06.2024, č. j. 15 A 7/2023-34
 - III. Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11.06.2024, č.j. 15 A 8/2023-34
- c) Soudní náklady celkem: 36 942,- Kč.
- d) Výdaje na vlastní zaměstnance celkem: nelze vyčíslit z důvodu, že činnost zaměstnanců u jednotlivých pracovních úkolů není vykazována např. způsobem obdobným advokátům.
- e) Výdaje na právní zastoupení: 0 Kč.

4. Výčet poskytnutých výhradních licencí, včetně odůvodnění nezbytnosti poskytnutí výhradní licence (§ 18 odst. 1 písm. d) InfZ)

V roce 2024 nebyla poskytnuta žádná výhradní licence.

5. Počet stížností podaných podle § 16a, důvody jejich podání a stručný popis způsobu jejich vyřízení (§ 18 odst. 1 písm. e) InfZ)

Počet podaných stížností: 10.

- a) Stížnost (1) žadatel podal dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ z důvodu nesouhlasu s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3. Povinný subjekt stížnost postoupil nadřízenému orgánu, který o stížnosti nerozhodl.
- b) Stížnost (2) žadatel podal dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ z důvodu nesouhlasu s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3. Povinný subjekt stížnost postoupil nadřízenému orgánu, který o stížnosti nerozhodl.
- c) Stížnost (3) žadatel podal dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ z důvodu nesouhlasu s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3. Povinný subjekt stížnost postoupil nadřízenému orgánu, který o stížnosti nerozhodl.
- d) Stížnost (4) žadatel podal dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ z důvodu nesouhlasu s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3. Povinný subjekt stížnost postoupil nadřízenému orgánu, který o stížnosti nerozhodl.
- e) Stížnost (5) žadatel podal dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ z důvodu neposkytnutí informace nebo nevydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Povinný subjekt stížnost postoupil nadřízenému orgánu, který stížnost odmítl dle § 16a odst. 6 písm. d) InfZ.
- f) Stížnost (6) žadatel podal dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ z důvodu neposkytnutí informace nebo nevydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Povinný subjekt stížnost postoupil nadřízenému orgánu, který postup povinného subjektu potvrdil dle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ.
- g) Stížnost (7) žadatel podal dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ z důvodu neposkytnutí informace nebo nevydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Povinný subjekt stížnost postoupil nadřízenému orgánu, který postup povinného subjektu potvrdil dle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ.
- h) Stížnost (8) žadatel podal dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ z důvodu neposkytnutí informace nebo nevydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Povinný subjekt stížnost vyřídil dle § 16a odst. 5 InfZ poskytnutím části požadovaných informací a vydáním rozhodnutí o odmítnutí (části) žádosti.
- i) Stížnost (9) žadatel podal dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ z důvodu neposkytnutí informace nebo nevydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Povinný subjekt stížnost postoupil nadřízenému orgánu, který postup povinného subjektu potvrdil dle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ.
- j) Stížnost (10) žadatel podal dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ z důvodu neposkytnutí informace nebo nevydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Povinný subjekt stížnost postoupil nadřízenému orgánu, který o stížnosti nerozhodl.

6. Další informace vztahující se k uplatňování tohoto zákona (§ 18 odst. 1 písm. f) InfZ)

- a) Počet rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, ve kterých rozhodoval jako odvolací orgán proti rozhodnutí povinného subjektu: 60.
- b) Počet rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, ve kterých rozhodoval jako nadřízený orgán v případech stížností na postup povinného subjektu: 62.
- c) Počet případů nečinnosti povinného subjektu, které řešil Krajský úřad Ústeckého kraje jako nadřízený orgán: 11.

V Ústí nad Labem

Mgr. Richard Brabec
hejtman

Přílohy:
Rozsudky soudu I. – III.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Michaely Bejčkové a Kateřiny Štěpánové v právní věci žalobce: **Ing. T. W.**, zast. advokátem JUDr. Janem Walterem, Volyňských Čechů 837, Žatec, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, Velká hradební 3118/48, Ústí nad Labem, zast. advokátem JUDr. Danielem Volákem, Jiráskova 413, Litvínov, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 12. 2020, čj. KUUK/184814/2020/UPS, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 8. 2022, čj. 16 A 4/2021-95,

t a k t o :

- I. Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 8. 2022, čj. 16 A 4/2021-95, **se ruší.**
- II. Rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 12. 2020, čj. KUUK/184814/2020/UPS, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení o žalobě a řízení o kasační stížnosti částku **21 600 Kč** k rukám advokáta JUDr. Jana Waltera **do 30 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

1. Vymezení věci

[1] Žalobce podal u Městského úřadu Vejprty (MÚ) žádost o následující informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (informační zákon):
„1. sdělení, zda městský úřad vyřizoval stížnost podle § 175 odst. 1 správního řádu na postup Městského úřadu Vejprty, stavebního úřadu ve věci podnětu ze dne 18. 12. 2015 (pozn. tento

podnět byl k žádosti přiložen) týkajícího se zkušebního provozu stavby „Pila Kovářská“ s vraty pilnice neodpovídajícími projektové dokumentaci,
2. sdělení, pod jakým číslem jednacím/spisovou značkou byla tato stížnost vyřizována,
3. sdělení, které úřední osoby byly pověřeny vyřizováním této stížnosti,
4. sdělení, kdy byla tato stížnost žalovanému doručena,
5. sdělení, zda byla stížnost shledána důvodnou, částečně důvodnou, nebo nedůvodnou,
6. poskytnutí písemnosti, kterou byl stěžovatel vyrozuměn o vyřízení stížnosti.“

[2] Rozhodnutím ze dne 9. 12. 2020 MÚ žádost částečně odmítl v bodech 1, 2, 3, 5 a 6 a v bodě 4 odpověděl, že stížnost ve věci podnětu obdržel dne 21. 10. 2017. V odůvodnění MÚ sdělil, že stížnost z 21. 10. 2017 sice obdržel, ale nebyla dohledána žádná písemnost k této stížnosti. MÚ informacemi uvedenými v bodech 1, 2, 3, 5 a 6 nedisponuje a nemá k dispozici žádný písemný materiál. Nezbylo tedy než v tomto rozsahu žádost odmítnout.

[3] Proti rozhodnutí MÚ podal žalobce odvolání. Rozhodnutím ze dne 21. 12. 2020 žalovaný změnil výrok rozhodnutí MÚ tak, že doplnil specifikaci informačního zákona a odkaz na § 15 odst. 1 téhož zákona, podle něhož byla žádost žalobce částečně odmítnuta. V ostatním znění žalovaný potvrdil rozhodnutí MÚ. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný konstatoval, že MÚ odmítl podat informace z faktického důvodu, neboť neexistují. Dále žalovaný sdělil, že stížnost, ke které směřovala žádost o informace, podával zástupce žalobce. Tomu je dobře známo, že na jeho stížnost MÚ nereagoval a nevyřídil ji. To ostatně ani sám žalobce nezpochybňuje. Přesto je názoru, že MÚ informací disponovat musí a domáhá se jejího dodatečného vytvoření. Prostřednictvím informačního zákona se však dle žalovaného nelze domáhat napravení nesprávných postupů či nečinnosti správních orgánů. Účel informačního zákona je odlišný.

[4] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu. Namítl, že napadené rozhodnutí je založeno na nesprávné aplikaci § 2 odst. 4 informačního zákona. Správní orgán musí vytvořit informaci, kterou nemá, pokud ji mít má. Z § 175 správního řádu vyplývá povinnost správního orgánu, proti němuž stížnost směřuje, disponovat informacemi o evidenci a vyřizování stížnosti. Taková povinnost plyne rovněž ze zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě. V daném případě nemůže být žádost žalobce o informace odmítnuta toliko z důvodu, že MÚ informaci nemá.

[5] Krajský soud žalobu v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

2. Kasační řízení

[6] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Namítl, že krajský soud nedostatečně zjistil skutkový stav. Předmětem žádosti stěžovatele bylo, zda MÚ *vyřizoval* (nedokonavý vid), nikoliv *vyřídil* (dokonavý vid) stížnost. Stěžovatele zajímalo, zda vůbec a jaké kroky podle § 175 odst. 4 správního řádu MÚ činil. Podle stěžovatele učinil krajský soud nepodložená zjištění o tom, že (i) stížnost nebyla ze strany MÚ vyřizována, (ii) MÚ nemohl stěžovateli poskytnout informace o výsledku vyřízení stížnosti ani související písemnost. Krajský soud nekonfrontoval svůj závěr s příписy tajemníka MÚ doručenými zástupci stěžovatele dne 29. 4. 2019.

pokračování

[7] Dále stěžovatel namítl nesprávné posouzení otázky, zda neexistence informace je dostatečným důvodem k odmítnutí poskytnutí informace. Podle stěžovatele musela být stížnost na podatelně opatřena jednoznačným identifikátorem, zaevidována a muselo jí být přiděleno číslo jednací a úřední osoba (viz § 175 správního řádu, zákon o archivnictví a prováděcí vyhláška Ministerstva vnitra č. 259/2012 Sb.)

[8] Stěžovatel nesouhlasí také s úvahou krajského soudu o skutečném účelu žádosti o informace a o tom, že řádného vyřízení stížnosti se měl domáhat především její podatel, tj. zástupce stěžovatele. Vyřízení stížnosti se dotýká rovněž zájmů stěžovatele.

[9] Podle stěžovatele může být samotná žádost o informace prostředkem vedoucím k nápravě postupu správních orgánů. Z § 175 správního řádu plyne povinnost správního orgánu disponovat informacemi o vyřizování stížnosti. Pokud MÚ takové informace neměl, byl povinen je vytvořit. Bez nich by správní orgán nemohl splnit povinnost vyřídit stížnost a vyrozumět stěžovatele.

[10] Stěžovatel navrhl, aby NSS zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[11] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry krajského soudu a navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[12] Podáním ze dne 17. 1. 2023 stěžovatel doplnil kasační stížnost o citaci rozsudku NSS ze dne 9. 2. 2012, čj. 1 As 141/2011-67, na který odkazoval již v kasační stížnosti. Navrhl, aby NSS zrušil vedle rozsudku krajského soudu také napadené rozhodnutí žalovaného.

[13] Žalovaný ve svém druhém vyjádření konstatoval, že citovaný rozsudek NSS je nepřiléhavý a neaplikovatelný na nyní řešenou věc.

3. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[14] Kasační stížnost je důvodná.

[15] Ačkoliv kasační námitky stěžovatele nejsou formulovány jednoznačně a přehledně, jejich podstata je zřejmá. Stěžovatel v řízení před správními orgány a krajským soudem namítl nedostatečně zjištěný skutkový stav. Dále namítl nesprávné posouzení otázky, zda byly splněny důvody pro odmítnutí poskytnutí informace z důvodu její neexistence. Stěžovatel rovněž namítl, že jeho žádost o informace mohla vést k nápravě postupu MÚ ve věci stížnosti podané podle § 175 správního řádu.

[16] Skutkově a právně obdobnými případy se NSS zabýval v rozsudcích ze dne 14. 6. 2023, čj. 6 As 102/2022-33, a ze dne 7. 9. 2023, čj. 3 As 245/2022-38. V citovaných věcech byl MÚ také požádán o poskytnutí informací týkajících se dříve podané stížnosti na postup MÚ ohledně závodu „Pila Kovářská“. NSS nemá důvod se od závěrů tam učiněných odchýlit a v podrobnostech na ně odkazuje.

[17] Správní spis musí obsahovat dostatečné podklady, z nichž správní orgán při svém rozhodnutí vychází. To platí také v případě, že povinný subjekt rozhoduje o odmítnutí informace z důvodu její faktické neexistence podle § 15 informačního zákona. Jenom tak lze vydat přezkoumatelné rozhodnutí, jehož důvody a skutkové okolnosti mají oporu ve správním spise. Pokud povinný subjekt v odůvodnění rozhodnutí nesdělí, jak a kde požadované informace hledal (tj. jaké a jestli vůbec nějaké úsilí v tomto ohledu vyvinul), nelze přezkoumat, zda informacemi disponuje, či zda skutečně neexistují.

[18] NSS konstatuje, že v nyní projednávané věci správní spis neobsahuje dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí. V důsledku toho není napadené rozhodnutí MÚ o žádosti stěžovatele přezkoumatelně zdůvodněno. MÚ v odůvodnění vůbec neuvádí, jak a kde se snažil dohledat informace požadované stěžovatelem. Podložené a blíže vysvětlené není ani tvrzení, že nebyla dohledána žádná písemnost ke stížnosti stěžovatele ve věci podnětu ze dne 18. 12. 2015. MÚ tak nemohl přezkoumatelně zdůvodnit ani další požadované informace, jež se týkaly osudu stížnosti (tj. zda jí bylo přiděleno čj. nebo sp. zn., zda ji dostala na starost konkrétní úřední osoba, popř. jestli ji projednávaly jiné orgány, kterým byla postoupena, apod.) Ani žalovaný uvedené vady v napadeném rozhodnutí nenapravit. Také rozhodnutí žalovaného je proto nepřezkoumatelné. Krajský soud pochybil, jestliže napadená rozhodnutí MÚ a žalovaného považoval za přezkoumatelná a dostatečně zdůvodněná. Za dané situace je irelevantní, zda soud konfrontoval své závěry s přípisy tajemníka MÚ, jak požadoval stěžovatel v kasační stížnosti.

[19] Zdejšímu soudu je z úřední činnosti známo, že stěžovatel a jeho matka iniciují množství správních a soudních řízení, jež se týkají „Pily Kovářská“. Okolnosti svých kroků ostatně stěžovatel obsírně vylíčil v žalobě i kasační stížnosti. NSS do jisté míry chápe názor krajského soudu a žalovaného, kteří pochybují o účelnosti a způsobu uplatňování práv stěžovatelem. Přesto je třeba trvat na dodržování právních předpisů ze strany správních orgánů, jejichž rozhodnutí musí být přezkoumatelně zdůvodněna a podložena.

[20] NSS uzavírá, že kasační námitky týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu a nesprávného posouzení důvodů pro odmítnutí žádosti jsou důvodné. Podle NSS je třeba zrušit napadený rozsudek (a také rozhodnutí žalovaného), a to z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky krajským soudem (žalovaným) v předcházejícím řízení. Rovněž skutková podstata, z níž správní orgány a následně krajský soud vycházely, nemá oporu ve správním spise [§ 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.].

[21] Pro úplnost NSS konstatuje, že neshledal důvodnou námitku stěžovatele, podle něhož žádost o informace mohla vést k nápravě postupu MÚ ve věci stížnosti podle § 175 správního řádu. V rozsudku NSS sp. zn. 6 As 102/2022 zdejší soud přílehavě uvedl, že „*žádost o informace [...] není nástrojem k nápravě pochybení správních orgánů. I kdyby tedy nezaevidování či nevyřízení stížnosti bylo porušením správních předpisů, neznamená to, že kvůli podané žádosti o informace je městský úřad povinen stížnost nyní vyřídit a požadovanou informaci tak dodatečně vytvořit*“. Stěžovatel se tedy nemůže úspěšně domáhat vyřízení své stížnosti (resp. dodatečného vytvoření informací souvisejících s vyřizováním stížnosti) prostřednictvím žádosti o informace podané na základě informačního zákona (shodně viz rozsudek NSS sp. zn. 3 As 245/2022). Nad rámec nezbytného posouzení NSS sděluje, že

pokračování

stěžovatelem odkazovaný rozsudek NSS sp. zn. 1 As 141/2011 se týká skutkově a právně odlišné věci. Pro nyní projednávanou věc z něj nelze učinit žádné konkrétní závěry.

4. Závěr a náklady řízení

[22] NSS tedy napadený rozsudek z důvodů popsaných výše podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Vzhledem k tomu, že pro takový postup byly důvody již v řízení před krajským soudem, NSS zrušil také žalobou napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení [§ 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.], ve kterém bude žalovaný povinen respektovat vyslovený závazný právní názor NSS. V dalším řízení žalovaný musí srozumitelně vyložit, jaké kroky činil ke zjištění požadovaných informací, zda a v jaké formě tyto informace existují, případně na základě jakých skutečností dospěl k závěru, že dané informace neexistují (a tedy lze rozhodnout o odmítnutí jejich poskytnutí). Jeho rozhodnutí musí mít oporu v obsahu správního spisu.

[23] Podle § 110 odst. 3 věty druhé s. ř. s. NSS rozhodne v případě, že zruší rozhodnutí žalovaného, o nákladech řízení o kasační stížnosti i o nákladech řízení před krajským soudem.

[24] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Stěžovatel měl úspěch, má tedy právo na náhradu nákladů řízení o žalobě i kasační stížnosti.

[25] Stěžovateli náleží celková náhrada nákladů řízení ve výši 21 600 Kč tvořená těmito částkami:

- soudními poplatky ve výši 8 000 Kč za (3 000 Kč za žalobu, 5 000 Kč za kasační stížnost);
- odměnou advokáta za zastupování v řízení o žalobě a v řízení o kasační stížnosti, tj. za čtyři úkony právní služby – převzetí věci, žalobu, repliku k vyjádření žalovaného a kasační stížnost. Odměna podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu) činí 4 x 3 100 Kč [§ 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu];
- ke každému úkonu právní služby je třeba připočíst paušální náhradu hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, tj. 4 x 300 Kč.

NSS nepřiznal odměnu a náhradu hotových výdajů za doplnění kasační stížnosti ze dne 17. 1. 2023, neboť stěžovatel v něm toliko citoval rozsudek NSS, na který odkazoval již v samotné kasační stížnosti. Pro úplnost NSS konstatuje, že zástupce stěžovatele není plátcem DPH.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 12. února 2024

Ondřej Mrákota

předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **M. B., MBA**, narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Doležalem,
sídlem Mazovská 476/2, 181 00 Praha 8,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2022,
č. j. KKUK/156407/2022/DS/Hac,

takto:

1. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 30. 11. 2022, č. j. KUUK/156407/2022/DS/Hac, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
2. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2022, č. j. KUUK/156407/2022/DS/Hac, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Roudnice nad Labem, odboru dopravy (dále jen „povinný subjekt“), ze dne 27. 1. 2020, č. j. MURCE/3879/2020, jímž povinný subjekt podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), v návaznosti na § 2 odst. 3 téhož zákona odmítl žádost žalobce o poskytnutí informace ze dne 22. 1. 2020. Žalobce se v žalobě rovněž domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce v podané žalobě zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení a předchozího řízení před soudem. Připomněl, že předchozí rozhodnutí žalovaného ve věci bylo rozsudkem zdejšího soudu ze dne 17. 5. 2022, č. j. 15 A 30/2020-38, zrušeno, přičemž žalovaný ani v novém rozhodnutí žádným způsobem nereagoval na odvolací námitku žalobce spočívající v tom, že „[ž]ádost o poskytnutí informace byla podána u povinného subjektu 22. 1. 2020, nikoli tedy 23. 1. 2020, jak nesprávně uvádí správní orgán, jelikož je-li příjemcem datové zprávy orgán veřejné moci vystupující v postavení orgánu veřejné moci, je datová zpráva doručena okamžikem dodání (22. 1. 2020, 16:55:57) a nikoli okamžikem přihlášení oprávněné osoby ve smyslu § 8, odst. 1 až 4 zákona č. 300/2008 Sb., v platném znění (23. 1. 2020, 7:58:15). Obsahem podání je žádost o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb. o sdělení, pod jakým číslem jednacím byl podatelnou Městského úřadu v Roudnici nad Labem přijat dne 22. 10. 2019 dokument nazvaný „Písemné vysvětlení přestupku“, komu byl tento dokument přidělen, resp. i do jakého spisu (sp. zn.) zařazen. Kopie daného dokumentu potvrzeného podatelnou byla k této žádosti přiložena, stejně tak bylo v žádosti sděleno, že daná informace mi již byla poskytnuta podatelnou MěÚ Roudnice nad Labem ústně a to dne 16. 1. 2020 s tím, že daný dokument byl přijat pod č. j.: MURCE/42344/2019, přidělen byl na odbor dopravy sl. R. a zařazen byl dále do spisu DPŘ/855/2019. Jinými slovy jsem vyžadoval toliko pouze v písemné podobě informaci, která mi již byla sdělena ústně a která defacto by měla být na daném dokumentu vyznačena ihned při přijetí, avšak vzhledem k tomu, jak spisová služba funguje, je tato informace (číslo jednací) na daný dokument vyznačována až dodatečně, tedy podatelna stvrzuje doručení daného dokumentu pouze toliko razítkem bez vyznačeného čísla jednacího. Dne 27. 1. 2020 vydal povinný subjekt rozhodnutí zn. MURCE/3879/2020, kterým žádost o informace odmítl. K žádosti o informace je třeba poznamenat, že bylo požadováno sdělení, pod jakým číslem jednacím byl podatelnou Městského úřadu v Roudnici nad Labem přijat dne 22. 10. 2019 dokument nazvaný „Písemné vysvětlení přestupku“, komu byl tento dokument přidělen, resp. i do jakého spisu (sp. zn.) zařazen. Povinný subjekt ovšem dle rozhodnutí a jeho odůvodnění, odmítl žádost o zaslání obsahu spisové dokumentace (tedy pod jakým číslem jednacím byl podatelnou Městského úřadu v Roudnici nad Labem přijat dne 22. 10. 2019 dokument nazvaný „Písemné vysvětlení přestupku“, komu byl tento dokument přidělen, resp. i do jakého spisu). Rozhodnutí povinného subjektu nekoresponduje s podanou žádostí, neboť bylo rozhodováno o věci, jež nebyla předmětem mé žádosti, jinými slovy jsem požádal o jinou informaci (písemnost) než je uvedena v odůvodnění rozhodnutí.“ Žalobce s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu uvedl, že bylo povinností žalovaného řádně v odůvodnění napadeného rozhodnutí reagovat na všechny námitky žalobce a vysvětlit, proč je považuje za mylné, liché či vyvrácené. Této povinnosti nicméně žalovaný podle názoru žalobce nedostál, čímž zároveň nevyhověl ani požadavku zdejšího soudu vyslovenému v rozsudku ze dne 17. 5. 2022, č. j. 15 A 30/2020-38, aby znovu posoudil námitky žalobce v podaném odvolání.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k žalobním námitkám uvedl, že se řídil rozsudkem zdejšího soudu č. j. 15 A 30/2020-38 a s odvolacími námitkami žalobce se řádně vypořádal na str. 2 až 4 napadeného rozhodnutí. Žalovaný dále uvedl, že vycházel z InfZ, který je ve vztahu k právu na informace zvláštním právním předpisem. Současně však žalovaný akceptoval příslušná ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), konkrétně § 38 tohoto zákona upravující nahlížení do správního spisu, který je podle ustálené judikatury vůči všem informačním zákonům včetně InfZ zvláštním právním ustanovením. Žalovaný pokračoval, že se v napadeném rozhodnutí opíral o rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2004, č. j. 5 A 158/2001-100, a ze dne 27. 6. 2012, č. j. 9 Ans 7/2012-56, a ze dne 13. 12. 2012, č. j. 7 Ans 18/2012-26. Žalovaný i povinný subjekt rovněž vycházeli ze stanoviska Ministerstva vnitra ze dne 16. 2. 2016, č. j. MV-19871-2/ODK-2016, podle kterého vůči ostatním žadatelům nelze vyloučit, že požadovaná informace ze spisu nebude rozhodnutím o odmítnutí žádosti poskytnuta na základě některého ze zákonem aprobovaných důvodů.
4. Za podstatnou rovněž žalovaný považoval skutečnost, že žalobce požadoval informace ze správního řízení, které nebylo pravomocně ukončeno a žalobce byl v postavení zástupce obviněného z přestupku. Žalovaný v této souvislosti poukázal na Závěr č. 169 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání, podle něhož ze správního řádu nevyplývá právo osoby oprávněné k nahlížení do spisu požadovat, aby jí správní orgán zaslal pořízenou kopii poštou nebo elektronicky. Žalovaný dále uvedl, že požadované informace z přestupkového spisu obsahují osobní údaje určité fyzické osoby, je tedy zapotřebí dbát na to, aby subjekt, který poskytl údaje v rámci přestupkového řízení, neutrpěl žádnou újmu na právech a aby nedocházelo k neoprávněnému zásahu do soukromého a osobního života účastníků přestupkového řízení. Žalovaný zdůraznil, že pokud by on i povinný subjekt akceptovali argumenty žalobce, pak by mohl kdokoli požádat správní orgán coby povinný subjekt o poskytnutí kopie libovolného množství spisů k případům, které správní orgán projednal v určitém období. V konečném důsledku by to vedlo k nepřipustnému stavu, v němž by povinné subjekty nevykonávaly jinou činnost než pořizování kopie spisů. Žalovaný zastával názor, že on i povinný subjekt postupovali v řízení v souladu se zákonem, vycházeli ze spolehlivě zjištěného stavu věci a žalobce dostal prostor využít veškerých prostředků. Žalovaný navrhl soudu zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

5. V podané replice žalobce uvedl, že ačkoli zdejší soud v rozsudku ze dne 17. 5. 2022, č. j. 15 A 30/2020-38, žalovaného zavázal k řádnému vypořádání žalobcových námitek, žalovaný této povinnosti nedostál, neboť nevypořádal námitky týkající se chybného data posouzení podání žádosti a toho, že rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti nekorespondovalo s podanou žádostí, o níž bylo rozhodováno. Žalobce uvedl, že zatímco povinný subjekt zdůraznil nutnost postupu podle § 38 správního řádu, tedy nahlížení do spisu, žalobce se nedomáhal zaslání kopie spisu, nýbrž poskytnutí informace o tom, pod jakým číslem jednacím byl podatelnou zaevidován určitý dokument, jaké úřední osobě byl přidělen a do jakého spisu byl zařazen. Žalobce tedy žádal pouze o informaci, jak s dotčeným dokumentem naložila spisová služba úřadu, přičemž tuto informaci nelze získat nahlížením do spisu. Žalobce zdůraznil, že žalovaný tuto odvolací námitku nevypořádal, nýbrž jen zopakoval argumenty povinného subjektu, které však vůbec nedopadají na posuzovanou věc, neboť se týkají případů, kdy se žadatel o informace domáhá poskytnutí kopie spisu. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Žalobce uzavřel, že jeho odvolací námitky zůstaly nevypořádány, v důsledku čehož rozhodnutí není přezkoumatelné.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Soud po přezkoumání skutkového a právního stavu věci a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Žalobce podal u povinného subjektu dne 22. 1. 2020 žádost o informace, o které rozhodl povinný subjekt rozhodnutím ze dne 27. 1. 2020, č. j. MURCE/3879/2020, tak, že žádost žalobce odmítl s odůvodněním, že žalobce požadoval část spisu a obsah žádosti nelze podřadit pod režim InfZ, a proto je namístě postupovat podle § 38 správního řádu.
10. Dále je soudu z úřední činnosti známo, že žalovaný o odvolání žalobce rozhodl rozhodnutím ze dne 5. 3. 2020, č. j. 041747/2020/Hac, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 12. 6. 2020, č. j. KUUK/097049/2020/DS/Hac, kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí povinného subjektu. Žalobce toto rozhodnutí napadl žalobou podanou u zdejšího soudu. Rozsudkem ze dne 17. 5. 2022, č. j. 15 A 30/2020-38, zdejší soud výše uvedené rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti zrušil, neboť oprava provedená žalovaným nebyla nápravou zřejmých nesprávností, které by bylo možné napravit podle § 70 správního řádu. Žalovaný podle názoru soudu rozhodoval o odvolání proti zcela jinému rozhodnutí, než které žalobce napadl. Žalovaný na základě výše uvedeného rozsudku zdejšího soudu v dalším řízení znovu posoudil odvolání žalobce a napadeným rozhodnutím je opětovně zamítl.
11. Nejprve se soud zabýval přezkoumatelností napadeného rozhodnutí. Soud konstatuje, že žalobce svou žádostí o informace žádal o sdělení, pod jakým číslem jednacím byl podatelnou povinného subjektu přijat dne 22. 10. 2019 dokument nazvaný „*Písemné vysvětlení přestupku*“, komu byl tento dokument přidělen, resp. i do jakého spisu byl zařazen, přičemž daný dokument k žádosti přiložil, a to v neanonymizované podobě. Žalovaný v jeho rozhodnutí v odst. 1 na straně 2 správně popsal, o co žalobce žádostí o informace žádal. Následně však žalovaný v odst. 2 na straně 2 napadeného rozhodnutí uvedl následující: „*Z žádosti M. B., MBA, je zřejmé, že požaduje v elektronické podobě obsah spisové dokumentace č. j.*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

MURCE/3879/2020, tedy soupis součástí spisu, s datem vložení, případně soupis příloh spisové dokumentace, eventuálně seznam úkonů neprováděných písemně.“ Dále pak žalovaný v jeho rozhodnutí v odst. 5 na straně 3 zdůraznil, že „se ztotožňuje se závěry, jež při posuzování žádosti M. B., MBA, učinil povinný subjekt, když vyhodnotil, že žádost o zaslání kopie pravomocného rozhodnutí ze spisového materiálu vedeného v předmětné věci nespadá pod režim zákona č. 106/1999 Sb., ale že se jedná o jednu z forem nahlížení do spisu.“ (důraz doplněn soudem). Jestliže žalovaný v napadeném rozhodnutí hovoří o tom, že žalobce žádal o zaslání kopie pravomocného rozhodnutí, pak nelogicky v odst. 4 na straně 3 napadeného rozhodnutí poukázal na to, že další „významnou skutečností pro rozhodování o žádosti M. B., MBA, byla skutečnost, že požaduje informace ze správního řízení, jež nebylo pravomocně ukončeno a pan B., MBA, je v postavení zástupce obviněného z přestupku.“ (důraz doplněn soudem). Z uvedeného plyne, že si žalovaný odporuje, pokud uvádí, že žalobce žádal o kopii pravomocného rozhodnutí, aby následně v jiné části jeho rozhodnutí konstatoval, že žalobce žádá informace ze správního spisu, které nebylo pravomocně ukončeno, a tedy neexistuje pravomocné rozhodnutí. V tomto ohledu je tak napadené rozhodnutí vnitřně rozporné.

12. Z hlediska srozumitelnosti rozhodnutí je však podstatnější, že z rozhodnutí žalovaného není soudu zřejmé, o jaké žádosti žalobce o informace žalovaný skutečně rozhodoval. Z napadeného rozhodnutí se totiž podává, že dle žalovaného žalobce žádal buď o obsah spisové dokumentace č. j. MURCE/3879/2020, tedy soupis součástí spisu, s datem vložení, případně soupis příloh spisové dokumentace, eventuálně seznam úkonů neprováděných písemně, nebo o zaslání kopie pravomocného rozhodnutí. Z tohoto pohledu je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, neboť žalovaný v jeho rozhodnutí uvádí odlišné údaje o předmětu žádosti žalobce o poskytnutí informace, nadto v situaci, kdy předmětem žádosti žalobce o poskytnutí informace byla zcela odlišná informace, než které žalovaný popisoval na straně 2 a 3 napadeného rozhodnutí. Soud tak uzavírá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, v čemž soud shledává vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
13. Soud se přes popsanou nesrozumitelnost rozhodnutí žalovaného zabýval i tím, zda by se v případě žádosti žalobce o poskytnutí informace ze dne 22. 1. 2020, jestliže by byla předmětem daného řízení o poskytnutí informace, jednalo o nahlížení do spisu dle § 38 správního řádu, neboť řízení o této žádosti bylo zahájeno již dne 22. 1. 2020, a je tak nezbytné vydat v dané věci pravomocné rozhodnutí, které bude přezkoumatelné a které bude respektovat závěry judikatury Nejvyššího správního soudu.
14. Podle § 2 odst. 3 InfZ se zákon nevztahuje na poskytování informací o údajích vedených v centrální evidenci účtů a v navazujících evidencích, informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.
15. Podle § 15 odst. 1 InfZ platí, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
16. Podle § 38 odst. 1 správního řádu mají účastníci a jejich zástupci právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci. Není-li účastník zastoupen, může spolu s účastníkem nahlížet do spisu i jeho podpůrce. Podle odstavce 2 téhož ustanovení jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem.

17. Soud nejprve uvádí, že právo na informace je ústavně zakotveným právem garantovaným v čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Mezi způsoby přístupu k informacím náleží žádost o informace dle InfZ a nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. V rozsudku ze dne 28. 11. 2018, č. j. 10 As 118/2018-53, Nejvyšší správní soud zdůraznil, že § 38 správního řádu upravuje specifickou proceduru získání požadované informace. Účastník řízení a jeho zástupce mohou do spisu nahlížet neomezeně, a to v průběhu celého správního řízení. Kromě těchto osob může do spisu nahlédnout i jiná osoba, která prokáže právní zájem nebo jiný vážný důvod. V rozsudku ze dne 11. 8. 2009, č. j. 1 As 51/2009-106, Nejvyšší správní soud zdůraznil, že právo nahlížet do spisu náleží pouze osobám vyjmenovaným v § 38 správního řádu, přičemž jen tomuto užšímu okruhu osob náleží široce vymezené právo na jakékoli informace ze správního spisu. Oproti tomu je žádost o informace podle InfZ primárně prostředkem sloužícím ke kontrole veřejné správy. Pomocí InfZ může o informace žádat kdokoli a povinný subjekt až na výjimky informace poskytnout.
 18. Ve výše uvedeném rozsudku č. j. 10 As 118/2018-53 Nejvyšší správní soud uvedl, že InfZ představuje obecnou normu, což nevylučuje, aby určité otázky byly pro vymezený okruh právních vztahů a subjektů řešeny v jiných právních předpisech, např. ve správním řádu. V rozsudku č. j. 1 As 51/2009-106 Nejvyšší správní soud popsal, že institut nahlížení do spisu je třeba chápat jako speciální postup k poskytování informací podle InfZ. V případech, na něž dopadají ustanovení správního řádu o nahlížení do spisu, nelze postupovat podle InfZ.
 19. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu tedy vyplývá, že § 38 správního řádu je třeba vykládat jako speciální úpravu k „informačním“ zákonům, tedy i k InfZ. Tato skutečnost rovněž plyne ze základních pravidel přednosti zvláštní právní úpravy před úpravou obecnou. Podle § 2 odst. 3 InfZ se navíc tento zákon mj. nevztahuje na poskytování informací podle zvláštního právního předpisu. V rozsudku ze dne 13. 8. 2009, č. j. 2 As 38/2007-78, Nejvyšší správní soud uvedl, že správní řád mezi tyto zvláštní právní předpisy nepochybně patří. Podle názoru Nejvyššího správního soudu musí zvláštní zákon upravit problematiku poskytování informací komplexně, což § 38 správního řádu jistě splňuje, neboť upravuje jak okruh osob, kterým právo na nahlížení do spisu svědčí, práva spojená s nahlížením do spisu, postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno, postup ve zvláštních případech, i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí. Podle názoru Nejvyššího správního soudu proto lze správní řád podřadit pod podmnožinu zákonů ve smyslu § 2 odst. 3 InfZ. Zdejší soud upozorňuje na to, že i když Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 As 38/2007-78 citoval starší znění § 2 odst. 3 InfZ, jsou tyto závěry aplikovatelné i na stávající znění, jak ostatně konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 10 As 118/2018-533. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud zdůraznil, že nahlížení do správního spisu podle § 38 správního řádu je natolik specifickým způsobem poskytování informací, že jej lze podřadit pod § 2 odst. 3 InfZ. Povinný subjekt tedy nemá činit žádné úkony podle InfZ, ale rovnou domluvit se žadatelem způsob nahlížení do spisu.
 20. Dále je zapotřebí se zabývat otázkou, v jakých případech se z povahy věci jedná o žádost o nahlížení do spisu a v jakých případech o žádost o informace dle InfZ. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že žádá-li žadatel (včetně účastníka řízení) o zaslání kopie celého spisu, jde podle obsahu o žádost o nahlédnutí do správního spisu podle § 38 správního řádu, a proto je aplikace InfZ podle § 2 odst. 3 téhož zákona vyloučena (viz např. rozsudky ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007-78, nebo ze dne 13. 12. 2012, č. j. 7 Ans 18/2012-23). V rozsudcích ze dne 24. 9. 2020, č. j. 8 As 51/2019-39, a ze dne 11. 8.
- Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

2009, č. j. 1 As 51/2009-106, Nejvyšší správní soud uvedl, že vyhovět informační žádosti týkající se poskytnutí správního spisu lze nejen, pokud je požadovaný dokument konkrétně označen, ale především pokud nejde současně o kompletní spis či jeho podstatnou část. Jinak řečeno, i pokud se žádost týká nikoliv kompletního spisu, ale „jen“ jeho podstatné části, stále obsahově jde o nahlížení do spisu, a míru konkrétnosti označení v žádosti požadovaných dokumentů již není třeba zkoumat. Podle Nejvyššího správního soudu se za žádost podle InfZ považuje, pokud žadatel požaduje jen kopie určitých dokumentů ze spisu. Nejčastěji půjde o finální rozhodnutí, může jít ale i o několik málo jiných dokumentů tvořících spis (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2014, č. j. 7 As 64/2013-49, či ze dne 28. 11. 2018, č. j. 10 As 118/2018-53). Soud shrnuje, že judikatura správních soudů dlouhodobě zastává názor, že se o nahlížení do spisu jedná v případech, kdy žadatel žádá informace v takovém rozsahu, v němž tak lze činit pouze prostřednictvím institutu nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Pokud by se žádost týkala kompletního spisu nebo jeho podstatné části, byl by povinný subjekt tuto žádost povinen vyřizovat v režimu § 38 správního řádu jako nahlížení do spisu.

21. Nejvyšší správní soud rovněž opakovaně uvedl, že je nutno respektovat § 12 InfZ, podle něhož případný důvod pro odepření poskytnutí pouze některých údajů uvedených např. na požadované listině nemůže být důvodem k odepření poskytnutí kopie celé této listiny, ale pouze důvodem k vyloučení právě těch údajů, na něž se zákonná výjimka z poskytování informací vztahuje. Pokud tedy taková listina obsahuje např. osobní údaje je povinností správního orgánu, nejsou-li jiné zákonné důvody k jejímu odepření, kopii takové listiny žadateli poskytnout, ovšem v anonymizované podobě, tedy v podobě, kde budou na listině uvedené osobní údaje znečitelněny. Žádal-li tedy žalobce o poskytnutí kopie rozhodnutí o přestupku, pak správní orgány měly postupovat výše uvedeným způsobem a kopii tohoto rozhodnutí mu v anonymizované podobě poskytnout (srov. viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2008, č. j. 3 As 13/2007-75, publ. pod č. 2202/2011 Sb. NSS, a č. j. 1 As 51/2009-106).
22. Má-li být předmětem tohoto řízení žádost žalobce o informace ze dne 22. 1. 2020, a nikoli obsah spisové dokumentace č. j. MURCE/3879/2020 nebo zaslání kopie pravomocného rozhodnutí, jak uváděl žalovaný v napadeném rozhodnutí, neboť žalobce ve výše uvedené žádosti žádal povinný subjekt o sdělení, pod jakým číslem jednacím byl podatelnu povinného subjektu přijat dne 22. 10. 2019 dokument nazvaný „*Písemné vysvětlení přestupku*“, komu byl tento dokument přidělen, resp. i do jakého spisu byl zařazen. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce v žádosti o informace ze dne 22. 1. 2020 požadoval pouze určité informace ze správního spisu a nechtěl zaslat žádnou kopii jakékoli listiny ze správního spisu. Je tak dle soudu zjevné, že žádost žalobce se netýkala kompletního spisu nebo jeho podstatné části, kterou by byl povinný subjekt povinen vyřizovat v režimu § 38 správního řádu. Soud proto zdůrazňuje, že povinný subjekt by měl žádosti žalobce o informace vyhovět.
23. Pokud jde o obavu žalovaného, že požadované informace z přestupkového spisu obsahují osobní údaje, popřípadě projevy osobní povahy určité fyzické osoby nebo o jednání určité fyzické osoby, soud konstatuje, že se jedná o zcela nelogickou a na projednávanou věc nepřiléhavou argumentaci, neboť není zřejmé, jaké konkrétní osobní údaje které osoby mohly být dotčeny vyhověním žádosti o informace, v níž se žalobce domáhal pouze sdělení, pod jakým číslem jednacím byl určitý dokument přijat, jaké oprávněné úřední osoby byl přidělen a do jakého spisu byl zařazen. Soudu proto není jasné, jaké osobní údaje mohly být obsaženy v žalobcem požadovaných informacích.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

24. Soud shrnuje, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, a proto soud přistoupil ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí pro vadu řízení podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení si žalovaný nejprve ujasní, jaká žádost žalobce o informace je předmětem správního řízení. Pokud dospěje k závěru, že předmětem řízení o poskytnutí informace je žádost žalobce ze dne 22. 1. 2020, ve které žalobce žádal povinný subjekt o sdělení, pod jakým číslem jednacím byl podatelnou povinného subjektu přijat dne 22. 10. 2019 dokument nazvaný „*Písemné vysvětlení přestupku*“, komu byl tento dokument přidělen, resp. i do jakého spisu byl zařazen, uloží povinnému subjektu, aby žalobci požadované informace poskytl. Tímto právním názorem je žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán. S ohledem na nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného nepostupoval soud podle § 16 odst. 5 InfZ.
25. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 15 342 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby a repliky – § 11 odst. 1 písm. d) AT], z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu] a z částky 2 142 Kč představující 21% DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 11. června 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **M. B., MBA**, narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Doležalem,
sídlem Mazovská 476/2, 181 00 Praha 8,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2022,
č. j. KUUK/156445/2022/DS/Hac,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2022, č. j. KUUK/156445/2022/DS/Hac, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, odboru dopravy (dále jen „povinný subjekt“), ze dne 27. 1. 2020, č. j. MURCE/3809/2020, jímž povinný subjekt podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“),

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

v návaznosti na § 2 odst. 3 téhož zákona odmítl žádost žalobce o poskytnutí informace ze dne 22. 1. 2020. Žalobce se v žalobě rovněž domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce v podané žalobě zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení a předchozího řízení před soudem. Připomněl, že dřívější rozhodnutí žalovaného ve věci bylo rozsudkem zdejšího soudu ze dne 17. 5. 2022, č. j. 15 A 29/2020-39, zrušeno, přičemž žalovaný ani v novém rozhodnutí žádným způsobem nereagoval na odvolací námitku žalobce spočívající v tom, že „byla požadována kopie soupisu součástí spisu, včetně příloh s určením data, kdy byly do spisu vloženy. Povinný subjekt ovšem dle rozhodnutí a jeho odůvodnění, odmítl žádost o zaslání obsahu spisové dokumentace 845/36637/2019/OD/MR (tedy soupis součástí spisu s datem vložení, příp. soupis příloh spisu, ev. seznam úkonů neprovázených písemně). Rozhodnutí povinného subjektu nekoresponduje s podanou žádostí, neboť bylo rozhodováno o věci, jež nebyla předmětem mé žádosti, jinými slovy jsem požádal o jinou informaci (písemnost) než je uvedena v odůvodnění rozhodnutí.“ Žalobce s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu uvedl, že bylo povinností žalovaného řádně v odůvodnění napadeného rozhodnutí reagovat na všechny námítky žalobce a vysvětlit, proč je považuje za mylné, liché či vyvrácené. Této povinnosti nicméně žalovaný podle názoru žalobce nedostál, čímž zároveň nevyhověl ani požadavku zdejšího soudu vyslovenému v rozsudku ze dne 17. 5. 2022, č. j. 15 A 29/2020-39, aby znovu posoudil námítky žalobce v podaném odvolání.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k žalobním námitkám uvedl, že se řídil rozsudkem zdejšího soudu č. j. 15 A 29/2020-39 a s odvolacími námitkami žalobce se řádně vypořádal na str. 2 až 4 napadeného rozhodnutí. Žalovaný dále uvedl, že vycházel z InfZ, který je ve vztahu k právu na informace zvláštním právním předpisem. Současně však žalovaný akceptoval příslušná ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), konkrétně § 38 tohoto zákona upravující nahlížení do správního spisu, který je podle ustálené judikatury vůči všem informačním zákonům včetně InfZ zvláštním právním ustanovením. Konstatoval, že se v napadeném rozhodnutí opíral o rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2004, č. j. 5 A 158/2001-100, a ze dne 27. 6. 2012, č. j. 9 Ans 7/2012-56, a ze dne 13. 12. 2012, č. j. 7 Ans 18/2012-26. Žalovaný i povinný subjekt rovněž vycházeli ze stanoviska Ministerstva vnitra ze dne 16. 2. 2016, č. j. MV-19871-2/ODK-2016, podle kterého vůči ostatním žadatelům nelze vyloučit, že požadovaná informace ze spisu nebude rozhodnutím o odmítnutí žádosti poskytnuta na základě některého ze zákonem aprobovaných důvodů.
4. Za podstatnou rovněž žalovaný považoval skutečnost, že žalobce požadoval informace ze správního řízení, které nebylo pravomocně ukončeno a žalobce byl v postavení zástupce obviněného z přestupku. Žalovaný v této souvislosti poukázal na Závěr č. 169 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání, podle něhož ze správního řádu nevyplývá právo osoby oprávněné k nahlížení do spisu požadovat, aby jí správní orgán zaslal pořízenou kopii poštou nebo elektronicky. Dále uvedl, že požadované informace z přestupkového spisu obsahují osobní údaje určité fyzické osoby, je tedy zapotřebí dbát na to, aby subjekt, který poskytl údaje v rámci přestupkového řízení, neutrpěl žádnou újmu na právech a aby nedocházelo k neoprávněnému zásahu do soukromého a osobního života účastníků přestupkového řízení. Žalovaný zdůraznil, že pokud by on i povinný subjekt akceptovali argumenty žalobce, pak by mohl kdokoli požádat správní orgán Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

coby povinný subjekt o poskytnutí kopie libovolného množství spisů k případům, které správní orgán projednal v určitém období. V konečném důsledku by to vedlo k nepřijatelnému stavu, v němž by povinné subjekty nevykonávaly jinou činnost než pořizování kopie spisů. Žalovaný zastával názor, že on i povinný subjekt postupovali v řízení v souladu se zákonem, vycházeli ze spolehlivě zjištěného stavu věci a žalobce dostal prostor využít veškerých prostředků. Žalovaný navrhl soudu zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

5. V podané replice žalobce uvedl, že ačkoli zdejší soud v rozsudku č. j. 15 A 29/2020-39 žalovaného zavázal k řádnému vypořádání žalobcových námitek, žalovaný této povinnosti nedostál, neboť nevypořádal námitku, že ačkoli žalobce žádal kopii soupisu součástí spisu, povinný subjekt rozhodoval o žádosti o zaslání obsahu spisové dokumentace. Žalobce uvedl, že se z jeho pohledu jednalo o zcela zásadní námitku, neboť pokud by povinný subjekt rozhodoval o takové žádosti, kterou žalobce podal, tj. o žádosti o zaslání toliko „*soupisu součástí spisu*“, tj. jedné listiny, pak by tuto patrně posoudil odlišně, než když na žádost hleděl tak, že žalobce se domáhá zaslání celého obsahu spisu. Konstatoval, že skutečnosti, že povinný subjekt posuzoval žádost, jako kdyby se žalobce domáhal zaslání celého obsahu spisu, svědčí též judikatura, na kterou odkazoval. Uvedl, že žalovaný se k žalobní námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nevypořádání odvolací námítka ve vyjádření nevyjádřil a nadále hájil své rozhodnutí a vysvětloval zákonnost odmítnutí poskytnutí informace – rozhodoval však o odmítnutí jiné informace, než o kterou žalobce žádal.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Soud po přezkoumání skutkového a právního stavu věci a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Podle § 2 odst. 3 InfZ se zákon nevztahuje na poskytování informací o údajích vedených v centrální evidenci účtů a v navazujících evidencích, informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.

10. Podle § 15 odst. 1 InfZ platí, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
11. Podle § 38 odst. 1 správního řádu mají účastníci a jejich zástupci právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci. Není-li účastník zastoupen, může spolu s účastníkem nahlížet do spisu i jeho podpůrce. Podle odstavce 2 téhož ustanovení jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem.
12. Podle § 17 odst. 1 věty čtvrté správního řádu platí, že spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy.
13. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce podal u povinného subjektu dne 22. 1. 2020 žádost o informace, v níž žádal o kopii soupisu součástí spisu sp. zn. 845/36637/2019/OD/MR, včetně příloh s určením data, kdy byly do spisu vloženy. O této žádosti rozhodl povinný subjekt rozhodnutím ze dne 27. 1. 2020, č. j. MURCE/3809/2020, tak, že žádost žalobce o poskytnutí informací dle § 15 odst. 1 v návaznosti na § 2 odst. 3 zákona o poskytnutí informací odmítl.
14. Soud zdůrazňuje, že žalobce v žalobě uplatnil pouze jedinou námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, neboť žalobce byl toho názoru, že se žalovaný nevypořádal s jeho odvolací námitkou uvedenou v žalobě.
15. Podle § 68 odst. 3 věty první správního řádu platí, že se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
16. Dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu přitom platí, že *„[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.“* (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Současně soud zdůrazňuje, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

17. Lze souhlasit se žalobcem v tom, že se žalovaný výslovně v odůvodnění napadeného rozhodnutí nezabýval odvolací námitkou žalobce, že ačkoli žádal kopii soupisu součástí spisu, povinný subjekt rozhodoval o žádosti o zaslání obsahu spisové dokumentace. Je tak nezbytné se při posuzování přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí zabývat tím, zda žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí reagoval na podstatu dané odvolací námítky. K tomu soud poukazuje na to, že žalovaný v posledním odstavci na straně 1 a v prvním odstavci na straně 2 konstatoval, že obsahem „žádosti bylo konkrétně požadováno: kopii součástí spisu, včetně příloh, s určením data, kdy byl do spisu vloženy (§ 17 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.) pro výše uvedenou spisovou značku.“ Dále žalovaný v čtvrtém odstavci na straně 3 rozhodnutí zdůraznil, že „se ztotožňuje se závěry, jež při posuzování žádosti M. B., MBA, učinil povinný subjekt, když vyhodnotil, že žádost o zaslání kopie součástí spisu, včetně příloh, s určením data, kdy byl do spisu vloženy, nespadá pod režim zákona č. 106/1999 Sb., ale že se jedná o jednu z forem nahlížení do spisu.“ Dále žalovaný v šestém a sedmém odstavci na straně 3 jeho rozhodnutí konstatoval, že na „základě výše uvedených dílčích závěrů Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, učinil následující shrnující závěr. Žádosti M. B., MBA, o V žádosti je požadován část spisové dokumentace (tedy kopii součástí spisu, včetně příloh, s určením data, kdy byl do spisu vloženy (§ 17 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.) pro výše uvedenou spisovou značku), vedeného povinným subjektem ve správním řízení o přestupku pod sp. zn. 845/36637/2019/OD/MR čj. MURCE/3809/2020 byť učiněné s odkazem na zákon č. 106/1999 Sb., nebylo možné vyhovět, neboť obsah žádosti nelze podřadit pod režim zákona č. 106/1999 Sb., ale lze například uplatnit právo na nahlížení do spisu ve smyslu ustanovení § 38 správního řádu a takto kopie spisu nebo jeho částí pořídit a vydat žadateli.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako nadřízený správní orgán v průběhu odvolacího řízení přezkoumal postup povinného subjektu, přičemž neshledal v postupu povinného subjektu pochybení, proto rozhodl odvolání M. B., MBA, zamítnout a rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, Odboru dopravy, č. j. MURCE/3809/2020, ze dne 27. 1. 2020 potvrdit.“

18. Z citovaných částí odůvodnění rozhodnutí žalovaného dle soudu vyplývá, že žalovaný dospěl k závěru, že povinný subjekt vyčerpal předmět žádosti žalobce o informace, a že tedy povinný subjekt rozhodoval o žalobcem požadované „kopii součástí spisu, včetně příloh, s určením data, kdy byl do spisu vloženy (§ 17 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.) pro výše uvedenou spisovou značku.“ Zároveň se žalovaný ztotožnil s povinným subjektem, že žádosti žalobce o poskytnutí kopie součástí spisu, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy, vedeného povinným subjektem v řízení o přestupku pod sp. zn. 845/36637/2019/OD/MR, nebylo možné vyhovět, neboť obsah žádosti žalobce o informace, kterou žalovaný v napadeném rozhodnutí doslovně citoval, nelze podřadit pod režim I fZ, ale jedná se o jednu z forem nahlížení do spisu. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je tak dle soudu zřejmé, že žalovaný neshledal důvodnou odvolací námitku žalobce spočívající v tom, že by povinný subjekt rozhodoval o věci, která nebyla předmětem jeho žádosti o informace, neboť v postupu povinného subjektu neshledal žádné pochybení, a proto odvolání žalobce zamítl.

19. Soud tak shrnuje, že žalovaný se podstatou odvolací námítky žalobce spočívající v tom, že povinný subjekt rozhodoval o žádosti o zaslání obsahu spisové dokumentace, ačkoli žalobce žádal kopii soupisu součástí spisu, zabýval a z odůvodnění napadeného rozhodnutí přinejmenším implicitně vyplývá, proč nepovažoval tuto odvolací argumentaci žalobce za správnou. Není tak naplněna podmínka pro vyslovení nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, která má dle výše zmíněné konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Soud proto shledal, že námitka žalobce o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí není důvodná.

20. Soud podotýká, že žalobce žádnou další námitku nad rámec námitky o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí neuplatnil, a soud se tudíž nemohl zabývat tím, zda žalovaný i povinný subjekt dospěli ke správnému závěru, jestliže vyhodnotili obsah žádosti žalobce o informace tak, že ji nelze podřadit pod režim InfZ, ale že se jedná o jednu z forem nahlížení do spisu. Soud zdůrazňuje, že žalobními body (námitkami) žalobce nastaví meze, jimiž je soud při přezkumu napadeného rozhodnutí vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Pokud by pak soud v posuzovaném případě posuzoval věcnou správnost závěrů správních orgánů bez řádně uplatněného žalobního bodu, překročil by tak meze soudního přezkumu rozhodnutí správního orgánu.
21. Soud uzavírá, že žalobu v mezích řádně uplatněného žalobního bodu neshledal důvodnou, a proto ji výrokem I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. Současně soud výrokem II. rozsudku podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému podle obsahu správního spisu žádné náklady nad rámec její úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 11. června 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Shodu s prvopisem potrzuje I. T.